

Predmet: Jajce

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 5/22

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142, st. 1 KZ SRJ

Optuženi: Jovo Jandrić i Slobodan Pekez

Glavni pretres: 13.03.2023.

Ispitivanje svedoka/oštećenog Suphudina Zobića

Svedok optužbe Suphudin Zobić, ujedno i oštećeni, ostao je u svemu pri ranije datom iskazu od 8. maja 2007. godine koji je dao pred Tužilaštvom BiH. Naveo je da je optuženi Jovo Jandrić odveo njegovog oca Ćamila tokom maja meseca 1992. godine dok je čuvao ovce na njivi Dugava kod Čerkezovića. Otac mu je prebačen prvo u KPD Stara Gradiška, a kasnije u Banja Luku, gde je bio zatočen sve do marta 1993. godine kada je razmenjen. Obojicu optuženih poznaje od ranije. O kritičnom događaju nema neposrednih saznanja. Meštani Čerkezovića i Ljoljića su se skoro svi poznavali, a mnogi su bili u rodbinskim vezama. U junu 1992. godine bila je dogovorena razmena, ali do nje ipak nije došlo, tako da su meštani većinom ostali u svojim selima. Svedok je napustio Čerkezoviće 2. juna 1992. godine i otišao u mesto Jezero, a zatim u Jajce. Streljanje meštana Čerkezovića i Ljoljića se dogodilo 10. septembra 1992. godine. Tada su mu ubijeni majka Đula i sin Adnan koji je imao 13 godina. O samom događaju je čuo odmah drugi dan preko radio-amatera, a kasnije mu je Omer Karahodžić, koji je tom prilikom bio ranjen, ispričao sve o odvođenju ljudi i njihovom streljanju.

Ispitivanje svedoka Fahrije Mutića

Svedok optužbe Fahrija Mutić ostao je u svemu pri iskazu koji je dao Tužilaštvu BiH. Živeo je u selu Ljoljići. Poginuo je Rade Savić kod Jajca i sa njegove sahrane su se srpski borci vratili pijani. U Ljoljiće je došao optuženi Jovo Jandrić zajedno sa Zoranom Marićem i Mirkom Pekezom i drugim borcima. Izveli su ih iz kuća i rekli im da idu u razmenu. Drugi srpski borci doveli su meštane Čerkezovića, pa su te dve grupe odvedene do mesta zvanog Draganovac, na malu livadu u čijoj blizini je jedna provalija od tri do četiri metra. Kada su dovedeni do provalije, prvo su im oduzete sve vredne stvari i novac, a potom su u njih pucali. Svedok je pao u jamu i tu ostao do ponoći. Čuo je Muju Bajramovića kako psuje Jovu Jandrića da mu je slomio vrat i molio je nekoga da mu skрати muke i ubije ga. Ustao je iz provalije i vratio se istim putem kući u Ljoljiće. Tada je video da je sav krvav. Ubrzo je video optuženog Jandrića da ide po kućama, pa je pobegao u šumu. Javio se komšijama Srbima koji su ga sklonili u njihovu kuću. U međuvremenu je u selo došla srpska policija, pa im je ispričao šta se desilo. Kod komšija je prespavao jednu noć. Onda ga je policija odvela prvo u Jezero, a zatim ponovo u selo. Razmenjen je u februaru 1993. godine. Optuženi Jandrić je pljačkao i ubijao, i „nema šta nije radio“. Optuženog Slobodana Pekeza svedok

nije video u Ljoljićima, ali ga je spominjao njegov komšija koji je ranjen. Nije mogao da prepozna sve vojnike koji su došli sa Jovom Jandrićem jer su neki od njih imali čarape na glavama. Optuženog Jandrića je video kod kuće Omera Karahodžića. Imao je automatsku pušku. Prilikom streljanja na njih su pucali sa strane, optuženi Jandrić je bio tu, on je bio glavni. Poznao je sve ubijene, neki od njih su mu rođaci.

Sledeći glavni pretres zakazan je za 8. maj 2023. godine, sa početkom u 9:30 časova.

Fond za humanitarno pravo